

Fleischl Cora

Ez a kép az id?sebbik n?véremr?l, Coráról készült, valamikor az 1920-as években. Lehet látni, hogy milyen végtelenül érzékeny lélek volt Cora. A testvéreim, Hedi és Cora fantasztikusan jó testvérek voltak. Cora sokkal gyengébb karakter és egyéniség volt, mint a Hedi. Annak ellenére, hogy Hedi volt a fiatalabb, mindig ? volt a támasz A n?véreim nagy társasági életet éltek. Nálunk úgynevezett házi bál volt minden évben, míg ?k otthon laktak. Ilyenkor a nagymamám is odajött, és akkor a nagymamámmal a személyzeti szobában aludtunk -- mert hiszen akkor elküldték a személyzetet, ?k az el?készítésben segítettek meg aztán a rendrakásban. Pontosan emlékszem, a narancssaláta az állandó menü része volt, és volt egy olyan bútorunk, ami kifejezetten arra a célra szolgált, hogy föl lehetett rakni rá az ételt, tehát két emelete volt. Fölül voltak a sós ételek és alul voltak az édesek. És én odaálltam -- körülbelül akkora voltam, hogy a fejem búbja a második emeletet érte el --, és akkor odaálltam, és ártatlan pofával hátranyúltam, és belenyúltam a narancssalátába és tömtem magamba. Ez egy élénk emlék. A másik pedig az, hogy volt egy gyönyör?, nagy csillárunk, ami viszonylag alacsonyan lógott le, és a táncolásnál zavart. Úgyhogy énnekem egy széket tettek a csillár alá, és akkor én arra ráültem, hogy a táncosok

engem kerülve ne üssék be a fejüket a csillárba. Emlékeim szerint nagyon elkel? társaság gy?lt össze nálunk. Volt fest? kolléga, szobrász kolléga, jó nev? zeneszerz? és zeneel?adó is. Szóval intellektuális baráti köre volt a Hedinek meg Corának. Persze, miután a Hedi már kezdett a bankban dolgozni, hát voltak tisztvisel?k is, banktisztvisel?k. Ezeken a házi bálokon nemcsak táncoltak, hanem el?adást is tartottak, amire készültek el?re, a hozzávaló színpadi kellékeket persze Cora gyártotta le. Volt olyan, hogy ?Az ember tragédiájá?-ból részleteket adtak el? úgy, hogy egy lyukon keresztül beszéltek, az volt a színpadi díszlet. Általában a farsangi id?szakban voltak ezek a bálók. A lányok ruhát csináltattak maguknak a házi varrón?vel, aki szezon el?tt jött felfrissíteni a ruhatárunkat. Ezeknél a báloknál úgy volt, hogy másnap volt az úgynevezett reconnaissance-visite, amikor a vendégek névjegyet adtak le megköszönve az estélyt. És akkor vagy egy kávéval kaptak, vagy valami szendvicset, vagy kis süteményt.